

Balta İle Makarna Kesmek

– Ali R.MALKOÇ · 13 Ağustos 2023

Her ne kadar, şu an baskıda olan anılar kitabımı güncelleyip genişletsem de bazı çağrışımlarla yeni yeni anlatımları hatırlıyoruz. Unutulmaması ve gelecek kitaplarda yer edinmesi için yazıyla buluşturuyoruz.

Atalarımız, Klan tipi geniş aile misali; 1940'lı yıllarda daha geniş tarımsal imkân ve yaşam alanı umuduyla, Trabzon, Sürmene ilçesinden, Samsun, Bafra ilçesi, Nebiyan Dağı bölgesi, Alaçam Köyü'ne yerleşmişler. Merhum Babam da, çiftçilik uğraşı yanında, Darboğaz Köyünde terzilik yapıyormuş. O zamanlar terzilik değerli ve ustası az olan bir meslekmiş. Şimdi konfeksiyon üretim piyasaya hâkim olduğundan, sökülen bir pantolon paçasını bile evinde kendi imkanlarıyla diken aile sayısı da azalmıştır. Evimizde her dönem, her türlü dikiş makinesi bulunduğundan, basit tamirat tadilat işlerini de yapabiliyordum. Hatta kısa dönem askerlik görevimde, terzihaneye görevli kimse çıkmayınca; komutanın sözünü hiç unutmam: "Yahu size takım elbise diktirmeyeceğiz, eli iğne, iplik, makas tutan, makine kullanabilen kişiler gelsin"

Köy ortamında; oğul, gelin ve torunlarıyla yaşam mücadelesi veren merhum dedem çok becerikli ve gayretli bir insanmış. Bugün böyle bir insan becerisi ve gücüne rastlamak çok zordur. Köy halkının, un öğretmek için değirmeni olan köylere saatlerce yol yürüdükten sonra ulaştığını görünce, kendi çabalarıyla köyde su değirmeni dahi yapmış.

Bu ve benzeri bilgileri, hafızası çok kuvvetli olan annem anlatırdı hep. Hatırimda kalanları yazmaya devam edeceğim. Rahmetli dedem, zaman zaman Çalışmak için Rusya'ya da gidermiş. İyi bir taş örme ustası olduğundan, Samsun, İlkadım ilçesindeki Atatürk Heykelinin zemin inşaatında da çalışmış.

Annemin anlattığına göre; üç gelin oturmuşlar bir sofraya başına, hamurdan yapılmış, yufka haline getirilmiş makarnayı kurutmak için, bıçakla ince ince kesiyorlarmış. Aile büyük olunca, hamur da büyük oluyor tabi. Üç kişi de olsa, ince ince doğramak bir hayli vakit alıyor. Fakat gelinler bunu dert edinmiyor, aceleleri yok, hem muhabbet edip, hem de sofraya başında makarna kıyıyorlar.

Belli bir süre sonra aynı işlemlerle, gelinlerin günü öldürdüklerini gören dedem, kızmasa da; "Nedir bir hamurun başında günü geçiriyorsunuz, o hamuru size kısa sürede makarna yapıp vereceğim" der. Odun kesmekte kullandığı baltasını iyice temizler, ucunu biletir. Uygun bir kütüğün üzerinde, yufka şeklindeki hamurları kısa sürede baltayla makarnaya dönüştürüp teslim eder. Gelinlere zaman kazandırır, onlar da başka acil işlerle meşgul olurlar.

Yani merhum dedem, yıllar önce otomasyon ve inovasyonu keşfetmiş doğrusu. Zamanın imkân ve şartlarını iyi değerlendirmiş.

Ne zor şartlarda yaşamış Anadolu insanı değil mi?...

Bugün yüz adım yürümeyi, evin çöpünü atmayı, marketten gidip ekmek almayı bile zor iş olarak kabul eden gençlerimiz var. Teknolojinin kazandırdığı zamanı, insanlık adına değerlendirmekten aciziz.

En büyük kırılma, yıkılma, dağılma noktamız burası.

Nasıl aşarız dersiniz, "hepimiz dert edinip gündeme alırsak" derim.

Şen, esen, mutlu ve huzurlu kalın.

Samsun, 13.08.2023

Ali Rıza Malkoç

arm.web.tr